

ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

ΟΡΘΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ

Αθήνα, 31-07-2014

Αριθ. Πρωτ.: Γ/ΕΞ/4535/18-07-2014

Α Π Ο Φ Α Σ Η 87/2014

(Τμήμα)

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα συνεδρίασε σε σύνθεση Τμήματος στο κατάστημά της την 15.7.2014, μετά από πρόσκληση του Προέδρου της, προκειμένου να εξετάσει την υπόθεση που αναφέρεται στο ιστορικό της παρούσας. Παρέστησαν οι Π. Χριστόφορος, Πρόεδρος της Αρχής, Σπ. Βλαχόπουλος, ως εισηγητής, Γ. Λαζαράκος, και Χ. Ανθόπουλος, αναπληρωματικά μέλη, σε αντικατάσταση των τακτικών μελών Λ. Κοτσαλή, Α. Ι. Μεταξά και Δ. Μπριόλα αντίστοιχα, οι οποίοι αν και εκλήθησαν νομίμως εγγράφως δεν παρέστησαν λόγω κωλύματος. Παρούσες χωρίς δικαίωμα ψήφου ήταν η Κ. Καρβέλη, ειδική επιστήμων - νομικός, ως βοηθός εισηγητή, και η Γ. Παλαιολόγου, υπάλληλος του τμήματος διοικητικών και οικονομικών υποθέσεων, ως γραμματέας.

Η Αρχή έλαβε υπόψη τα παρακάτω:

Η Α, υπήκοος Ρωσίας, με τη με αριθμ. πρωτοκόλλου Α/ΕΙΣ/33/15.2.2012 προσφυγή της προς την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα ζήτησε τη διαγραφή της από το Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (στο εξής και ΣΠΣ) και από τον Εθνικό Κατάλογο Ανεπιθύμητων Αλλοδαπών (στο εξής και ΕΚΑΝΑ). Με τα υπ' αριθμ. πρωτ. Α/ΕΞ/33-2/15-05-2012 και Α/ΕΞ/59/14-06-2013 έγγραφά της η Αρχή κάλεσε τη

Διεύθυνση Αλλοδαπών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη να την ενημερώσει για την ύπαρξη και τα στοιχεία της σχετικής καταχώρισης και να της αποστείλει το φάκελο της υπόθεσης. Με τα υπ' αριθμ. πρωτ. .../...-.../...-...-... (αριθμ. πρωτ. της Αρχής Α/ΕΙΣ/162/08.11.2012) και .../...-.../...-...-... (αριθμ. πρωτ. της Αρχής Α/ΕΙΣ/293/04-10-2013) έγγραφά της η Διεύθυνση Αλλοδαπών ενημέρωσε και απέστειλε στην Αρχή τα σχετικά στοιχεία.

Από τα στοιχεία του φακέλου και από την προσφυγή της Α προκύπτουν τα παρακάτω:

Η προσφεύγουσα το έτος 1999 υπέβαλε στο Γενικό Προξενείο της Ελλάδας στο Νοβοροσσίσκ της Ρωσίας αίτηση με πλαστά δικαιολογητικά και απέσπασε την υπ' αριθμ. ...-... από ...-...-... ειδική θεώρηση παλιννοστήσεως, επί του υπ' αριθμ. ... από ...-...-... διαβατηρίου της Ρωσικής Ομοσπονδίας. Ειδικότερα, κατόπιν επανεξέτασης των δικαιολογητικών της από το Γενικό Προξενείο της Ελλάδος στο Νοβοροσσίσκ με τις αρμόδιες ρωσικές αρχές, διαπιστώθηκε ότι α) η φωτοτυπία του εσωτερικού της διαβατηρίου, όπου αναφέρεται ως ελληνική η καταγωγή της ήταν αποτέλεσμα μοντάζ με παραποιημένα στοιχεία εθνικότητας, β) το πιστοποιητικό γεννήσεως της ήταν παραποιημένο, επειδή ανήκε σε σειρά κλεμμένων και γ) τα πιστοποιητικά γεννήσεως των τέκνων της ήταν παραποιημένα. Την ...-...-..., εισήλθε στην Ελλάδα μέσω του τότε Κεντρικού Αερολιμένα Αθηνών, βάσει του ανωτέρω διαβατηρίου και της επ' αυτού Ειδικής Θεώρησης Παλιννοστήσεως.

Την ...-...- υπέβαλε στο Τμήμα Αλλοδαπών Αθηνών αίτηση με τα σχετικά δικαιολογητικά για τη χορήγηση σε αυτήν άδειας παραμονής, ως παλιννοστησάσης ομογενούς, δηλώνοντας ενυπογράφως, ενώπιον αστυνομικού ότι τα στοιχεία που επέβαλε είναι αληθινά και σωστά και τα οποία γνωρίζει καλά. Το αίτημά της δεν εγκρίθηκε, καθόσον σύμφωνα με το ν. 3013/2002, οι ομογενείς που διέμεναν τότε στην Ελλάδα με ένδειξη θεωρήσεως «Παλιννόστηση» υπήχθησαν στις ρυθμίσεις του ν. 2790/2000.

Την ...-...-..., αφού είχε εγγραφεί στην υπ' αριθμ. .../... οικογενειακή μερίδα του Δήμου Χ, βάσει πλαστού πιστοποιητικού οικογενειακής κατάστασης που εκδόθηκε από το Δήμο Ψ, εφοδιάσθηκε από το τότε Α.Τ. .../Γραφείο Ασφάλειας με την υπ' αριθμ. ...-

... βεβαίωση κατάθεσης δικαιολογητικών για έκδοση Δελτίου Αστυνομικής Ταυτότητας. Κατόπιν τούτου, το Τμήμα Ασφάλειας ... σχημάτισε σε βάρος της δικογραφία, την οποία υπέβαλλε με την υπ' αριθμ. .../.../... από ...-...-... αναφορά του στον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών και το Α' Τμήμα Ιθαγένειας της Δ/σης Αστικής & Δημοτικής Κατάστασης του τότε Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, με το υπ' αριθμ. .../.../... από ...-...-... έγγραφό του ζήτησε από το Δήμο X να την διαγράψει από τα δημοτολόγιά του και να παραπέμψει την υπόθεσή της στον εκεί Εισαγγελέα. Την ...-...-... βάσει της ανωτέρω βεβαίωσης εφοδιάστηκε από τη νομαρχία Αθηνών με το υπ' αριθμ. διαβατήριο. Το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών με την υπ' αριθμ. ... από ...-...-... απόφασή του κήρυξε αθώα την προσφεύγουσα λόγω αμφιβολιών ως προς τη γνώση της ότι τα πιστοποιητικά των Δήμων Ω και X ήταν πλαστά.

Την ...-...-... η προσφεύγουσα ενεγράφη στον Εθνικό Κατάλογο Ανεπιθυμητών και στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν μέχρι τις ...-...-... με την υπ' αριθμ. .../... Απόφαση της Διεύθυνσης Αλλοδαπών του Υπουργείου Δημοσίας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη για λόγους δημόσιας τάξης και ασφάλειας διότι υποβάλλοντας πλαστά έγγραφα στο Γενικό Προξενείο της Ελλάδος στο Νοβοροσίσκ και στο Δήμο X απέσπασε ελληνικά δημόσια έγγραφα.

Την ...-...-... η προσφεύγουσα με αίτησή της προς τη Διεύθυνση Αλλοδαπών του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, ζήτησε τη διαγραφή της από τον ΕΚΑΝΑ και το ΣΠΣ, αλλά το αίτημά της απορρίφθηκε με την με αριθμ. πρωτ. .../...-.../...-...-... απόφαση του Προϊσταμένου του Κλάδου Ασφαλείας και Τάξης της Διεύθυνσης Αλλοδαπών με την αιτιολογία ότι εξακολουθούν να ισχύουν οι λόγοι για τους οποίους ενεγράφη και συγκεκριμένα διότι έκανε χρήση πλαστών εγγράφων ενώπιον Ελληνικών Αρχών, και απέσπασε ελληνικά δημόσια έγγραφα. Όπως ειδικότερα αναφέρει η σχετική απόφαση «...ο ισχυρισμός της ότι το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Αθηνών, την έκρινε αθώα, δεν ευσταθεί διότι, η επιβολή των διοικητικών κυρώσεων είναι κατ' αρχήν ανεξάρτητη και άσχετη από την ποινική δίκη, ενώ υποχρέωση ανακλήσεως διοικητικής πράξεως με την οποία έχουν επιβληθεί διοικητικές κυρώσεις, υφίσταται για την διοίκηση, μόνον στην περίπτωση που έχει διαπιστωθεί με αθωωτική απόφαση του αρμόδιου ποινικού

δικαστηρίου, η ανυπαρξία των πραγματικών περιστατικών που στοιχειοθετούν την αντικειμενική υπόσταση της παραβάσεως και συνιστούν και ταυτόχρονα την έννοια, τόσον του ποινικού αδικήματος, όσο και τον λόγο επιβολής διοικητικών κυρώσεων. Στην περίπτωση της εν θέματι, αυτή κηρύχθηκε αθώα, λόγω αμφιβολιών, ως προς το δόλο τέλεσης των παραπάνω πράξεων.

Οι πράξεις αυτές, οι οποίες έχουν έννομες συνέπειες στην έννομη τάξη της χώρας μας και ιδίως ο τόπος, ο τρόπος, ο σκοπός και οι συνθήκες υπό τις οποίες και τελέστηκαν, (υποβολή κατ' επανάληψη από αυτήν πλαστών εγγράφων στις αρμόδιες ελληνικές αρχές και απόσπαση ελληνικών δημοσίων εγγράφων) καταδεικνύουν ότι η ως άνω αποτελεί σοβαρή απειλή για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια της χώρας και χαρακτηρίζεται άτομο ιδιαίτερα επικίνδυνο».

Στη συνέχεια η προσφεύγουσα ζήτησε με νέα αίτησή της την ...-.....-.... προς τη Διεύθυνση Αλλοδαπών του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη τη διαγραφή της από τον ΕΚΑΝΑ/ΣΠΣ, αλλά το αίτημά της απορρίφθηκε εκ νέου με την με αριθμ. πρωτ. .../...-..... από ...-.....-..... απόφαση του Προϊσταμένου του Ασφαλείας και Τάξης της Διεύθυνσης Αλλοδαπών με την αιτιολογία ότι «ο δικαιολογητικός λόγος εγγραφής στον Κατάλογο Ανεπιθυμητών δεν ήταν τα αδικήματα της πλαστογραφίας με χρήση και υφαρπαγή ψευδούς βεβαιώσεως, για τα οποία η προσφεύγουσα αθωώθηκε, αλλά τα πραγματικά περιστατικά της υποβολής αιτήσεως με πλαστά δικαιολογητικά στο Γενικό Προξενείο της Ελλάδος στο Νοβοροσίσκ, της αποσπάσεως από αυτό της υπ' αριθμ. ...-... από ...-.....-..... (ψευδούς) θεωρήσεως παλιννοστήσεως και συνακόλουθα της παράνομης εισόδου, της παράνομης καταγραφής της στη χώρα μας, ως ομογενούς από το Τμήμα Αλλοδαπών Αθηνών και ύστερα από την παράνομη εγγραφή της στα δημοτολόγια του Δήμου Ω και Χ, της αποσπάσεως ελληνικών δημοσίων εγγράφων (της υπ' αριθμ. ...-..... από ...-.....-.... βεβαιώσεως κατάθεσης δικαιολογητικών, για έκδοση Δελτίου Αστυνομικής Ταυτότητας από το Α.Τ... και του υπ' αριθμ. ...-... από ...-.....-..... διαβατηρίου από την Νομαρχία Αθηνών/Τομέα Δυτικό)...Με την όλη της συμπεριφορά, η προσφεύγουσα καταστρατήγησε κανόνες δημόσιας τάξης, που αφορούν τους όρους και τις προϋποθέσεις, που απαιτούνται για την χορήγηση της ελληνικής ιθαγένειας σε ομογενείς προερχόμενους από τις χώρες της τ. ΕΣΣΔ και δεν δικαιολογείται από την, κατά τους ισχυρισμούς της,

επιμέλεια εξασφάλισης των αναγκαίων δικαιολογητικών μέσω άλλων προσώπων ούτε από την αθώωσή της των αποδιδόμενων κατηγοριών, αφού η τελευταία συνδέεται με υποκειμενική συμπεριφορά (αμφιβολίες ως προς το δόλο) και όχι στα πραγματικά περιστατικά.... Στην από ...-...-... αίτησή της, συνυποβάλλονται φωτοαντίγραφα δύο όψεων Δελτίου Αστυνομικής Ταυτότητας, το οποίο φαίνεται να έχει αριθμό ...-..., ημερομηνία εκδόσεως την ...-...-..., εκδούσα Αρχή το Τμήμα Ασφάλειας Ω και Αρχή επικυρώσεως την Αστυνομική Διεύθυνση Α, ενώ, Αρχή εκδόσεως της αντίστοιχης βεβαίωσης ήταν το Τμήμα Ασφάλειας ..., γεγονός από το οποίο προκύπτει κατοχή και χρήση και μη γνήσιου Δελτίου Αστυνομικής Ταυτότητας».

Με την πιο πρόσφατη από ...-...-... απάντησή της στην από ...-...-... αίτηση της προσφεύγουσας για διαγραφή της, η Διεύθυνση Αλλοδαπών του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη εμμένει στις προηγούμενες αποφάσεις της για την μη διαγραφή, καθόσον η προσφεύγουσα δεν επικαλείται νεότερα κρίσιμα στοιχεία, σύμφωνα δε με την από ...-...-... έκθεση εγχειρίσεως του Τ.Α., η προσφεύγουσα επέστρεψε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της στο Α.Τ. τόσο το υπ' αριθμ. ...-... διαβατήριο εκδοθέν από την Νομαρχία Αθηνών όσο και το υπ' αριθμ. ...-... Δελτίο Αστυνομικής Ταυτότητας.

Η Αρχή, μετά από εξέταση των προαναφερομένων στοιχείων, άκουσε τον εισηγητή και τη βοηθό εισηγήτρια, η οποία στη συνέχεια αποχώρησε, και κατόπιν διεξοδικής συζήτησης,

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1. Σύμφωνα με την από 7 Μαρτίου 2013 απόφαση του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (2013/158/EU) ο Κανονισμός 1987/2006 σχετικά με τη δημιουργία, τη λειτουργία και τη χρήση του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν δεύτερης γενιάς (SIS II) εφαρμόζεται από την 9η Απριλίου 2013. Από την έλλειψη μεταβατικών διατάξεων προκύπτει ότι η νομιμότητα των καταχωρίσεων που θα εξακολουθούν να υφίστανται και μετά την μετάπτωση των δεδομένων στο ΣΠΣ δεύτερης γενιάς θα εξετάζεται με βάση τις διατάξεις του Κανονισμού. Το άρθρο 24 του εν λόγω κανονισμού, σε αντιστοιχία με τις

διατάξεις του άρθρου 96 ΣΕΣΣ, προβλέπει ότι «1. Δεδομένα σχετικά με υπηκόους τρίτων χωρών για τους οποίους εισάγεται καταχώριση με σκοπό την απαγόρευση εισόδου ή διαμονής καταχωρίζονται σε αρχείο με βάση εθνική καταχώριση, η οποία απορρέει από απόφαση των αρμοδίων διοικητικών αρχών ή δικαστηρίων σύμφωνα με τους διαδικαστικούς κανόνες της εθνικής νομοθεσίας και βάσει χωριστής αξιολόγησης. Οι προσφυγές κατά των αποφάσεων αυτών ασκούνται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου. 2. Καταχώριση εισάγεται όταν η απόφαση της παραγράφου 1 είχε ως αιτιολογία απειλή κατά της δημόσιας τάξης ή ασφάλειας ή κατά της εθνικής ασφάλειας που ενδέχεται να συνιστά η παρουσία υπηκόου τρίτης χώρας επί του εδάφους κράτους μέλους. Αυτή είναι ιδίως η περίπτωση: α) υπηκόου τρίτης χώρας ο οποίος έχει καταδικαστεί σε κράτος μέλος για αξιόποινη πράξη επισύρουσα ποινή στερητική της ελευθερίας τουλάχιστον ενός έτους, β) υπηκόου τρίτης χώρας εις βάρος του οποίου υπάρχουν σοβαροί λόγοι να πιστεύεται ότι διέπραξε σοβαρές αξιόποινες πράξεις ή εις βάρος του οποίου υπάρχουν σαφείς ενδείξεις ότι προτίθεται να διαπράξει τέτοιες πράξεις στο έδαφος κράτους μέλους. 3. Καταχώριση μπορεί επίσης να εισάγεται όταν η απόφαση της παραγράφου 1 είχε ως αιτιολογία ότι εις βάρος του υπηκόου τρίτης χώρας έχει επιβληθεί το μέτρο της απέλασης, άρνησης εισόδου ή απομάκρυνσης, το οποίο δεν αναβλήθηκε ούτε αναστάλη και περιέχει ή συνοδεύεται από απαγόρευση εισόδου ή, κατά περίπτωση, απαγόρευση διαμονής, στηριζόμενη στη μη τήρηση του εθνικού δικαίου περί εισόδου ή διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών. 4. Το άρθρο αυτό δεν εφαρμόζεται σε ό, τι αφορά τα πρόσωπα κατά το άρθρο 26».

Από το παραπάνω άρθρο του Κανονισμού προκύπτει ότι η καταχώριση στο ΣΠΣ λαμβάνει χώρα βάσει μίας εθνικής καταχώρισης, η οποία έχει έρεισμα στις αποφάσεις των αρμοδίων διοικητικών αρχών και δικαστηρίων. Στην Ελλάδα η τήρηση του Εθνικού Καταλόγου Ανεπιθύμητων Αλλοδαπών προβλέπεται στο άρθρο 82 του ν. 3386/2005, το οποίο ορίζει ότι «Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης τηρεί κατάλογο ανεπιθύμητων αλλοδαπών. Τα κριτήρια και η διαδικασία εγγραφής και διαγραφής αλλοδαπών από τον κατάλογο αυτόν καθορίζονται με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών, Εθνικής Άμυνας, Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξης». Με βάση την ανωτέρω εξουσιοδοτική διάταξη εκδόθηκε η με αριθμό 4000/4/32-ιβ/4.9.2006 ΚΥΑ, το άρθρο 1 της οποίας προβλέπει ότι: «1. Στον Εθνικό Κατάλογο

Ανεπιθύμητων Αλλοδαπών (Ε.Κ.ΑΝ.Α.) εγγράφονται: α. Οι αλλοδαποί σε βάρος των οποίων διατάχθηκε η απέλαση από τη χώρα, βάσει δικαστικής ή διοικητικής απόφασης. β. Αλλοδαποί, των οποίων η παρουσία στο ελληνικό έδαφος, αποτελεί απειλή για την εθνική ή τη δημόσια ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη. Τέτοια απειλή υπάρχει ιδίως όταν σε βάρος του αλλοδαπού υπάρχουν αποχρώσεις ενδείξεις ότι τέλεσε σοβαρή αξιόποινη πράξη ή ενδείξεις ότι προέβη σε προπαρασκευαστικές πράξεις για την τέλεση τέτοιας πράξης [(άρθρο 96 Σύμβασης Εφαρμογής της Συμφωνίας Σένγκεν (SCHENGEN) (Σ.Ε.Σ.Σ.), όπως αυτή κυρώθηκε με το ν. 2514/1997 (Α'-140)]. γ. Αλλοδαποί σε βάρος των οποίων συντρέχουν λόγοι δημόσιας υγείας κατά τα οριζόμενα στο εδάφιο δ' της παρ.1 του άρθρου 76 του ν. 3386/2005. 2 Οι αλλοδαποί που εγγράφονται στον Ε.Κ.ΑΝ.Α. εγγράφονται παράλληλα και στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν (SCHENGEN), εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 94 της Σ.Ε.Σ.Σ.». Η προαναφερθείσα κοινή υπουργική απόφαση αντικαταστάθηκε από τη με αριθμό 4000/4/32-λα'/17.10.2012 ΚΥΑ, η οποία στο άρθρο 1 περιέχει τις ίδιες ακριβώς ρυθμίσεις.

2. Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 24 του Κανονισμού 1987/2006 και 1 της ΚΥΑ4000/4/32-λα'/17.10.2012 προκύπτει ότι δεν είναι αυτοδίκαιη η καταχώριση στο ΣΠΣ κάθε προσώπου που εγγράφεται στον ΕΚΑΝΑ. Η καταχώριση στο ΣΠΣ επιτρέπεται μόνον όταν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 24 του Κανονισμού 1987/2006.

Οι διατάξεις της ΚΥΑ δεν προβλέπουν πρωτογενείς προϋποθέσεις εγγραφής στον ΕΚΑΝΑ, αλλά αντίθετα παραπέμπουν στις διατάξεις του ποινικού κώδικα για τη δικαστική απέλαση, στο άρθρο 76 του ν. 3386/2005 για τη διοικητική απέλαση και επαναλαμβάνουν τις διατυπώσεις του άρθρου 24 του Κανονισμού 1987/2006 ως προς τους «ανεπιθύμητους» αλλοδαπούς, των οποίων η παρουσία στο ελληνικό έδαφος ενδέχεται να συνιστά «απειλή για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια ή για την εθνική ασφάλεια» (πρβλ. Γνμ 3/2012 της ΑΠΔΠΧ, διαθέσιμη στο διαδικτυακό της τόπο www.dpa.gr).

3. Το άρθρο 24 παρ. 2 του Κανονισμού 1987/2006 προβλέπει ότι η καταχώριση ενός αλλοδαπού στο ΣΠΣ μπορεί να έχει ως αιτιολογία το γεγονός ότι η παρουσία του τελευταίου επί του εθνικού εδάφους συνιστά απειλή «για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια ή

για την εθνική ασφάλεια». Ως τέτοια απειλή μπορεί να θεωρείται ο αλλοδαπός, ο οποίος είτε α) έχει καταδικαστεί για αξιόποινη πράξη που επισύρει ποινή στερητική της ελευθερίας τουλάχιστον ενός έτους (για αξιόποινες πράξεις, δηλαδή, των οποίων το κατώτερο πλαίσιο της στερητικής της ελευθερίας ποινής είναι ένα έτος) είτε β) σε βάρος του οποίου υπάρχουν σοβαροί λόγοι να πιστεύεται ότι διέπραξε σοβαρές αξιόποινες πράξεις ή συγκεκριμένες ενδείξεις ότι έχει προβεί σε προπαρασκευαστικές ενέργειες τέτοιων αξιόποινων πράξεων. Από τη συνδυαστική ερμηνεία του άρθρου 24 παρ. 2 του Κανονισμού 1987/2006 και του άρθρου 76 παρ. 1 στοιχ. α' του ν. 3386/2005 προκύπτει ότι ως «σοβαρές αξιόποινες πράξεις» νοούνται όχι μόνο αυτές που επισύρουν ποινή στερητική της ελευθερίας τουλάχιστον ενός έτους αλλά και όσες ρητά απαριθμούνται στη διάταξη του άρθρου 76 παρ. 1 στοιχ. α' του ανωτέρω νόμου, καθώς ο εθνικός νομοθέτης έχει αξιολογήσει ότι η τέλεση και αυτών των πράξεων συνιστά απειλή της δημοσίας τάξης και ασφάλειας ή της εθνικής ασφάλειας και για το λόγο αυτό είναι δυνατόν να οδηγήσουν στην απέλαση ενός αλλοδαπού. Πιο συγκεκριμένα ως «σοβαρές αξιόποινες πράξεις» νοούνται και τα εγκλήματα της προσβολής του πολιτεύματος, της προδοσίας της Χώρας, τα εγκλήματα σχετικά με την εμπορία και διακίνηση ναρκωτικών, τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, τα διεθνή οικονομικά εγκλήματα, τα εγκλήματα με χρήση μέσων υψηλής τεχνολογίας, τα εγκλήματα περί το νόμισμα, τα εγκλήματα αντίστασης, αρπαγής ανηλίκου, κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, κλοπής, απάτης, υπεξαίρεσης, εκβίασης, τοκογλυφίας, του νόμου περί μεσαζόντων, πλαστογραφίας, ψευδούς βεβαίωσης, συκοφαντικής δυσφήμισης, λαθρεμπορίας, τα εγκλήματα που αφορούν τα όπλα, τις αρχαιότητες, την προώθηση λαθρομεταναστών στο εσωτερικό της Χώρας ή τη διευκόλυνση της μεταφοράς ή προώθησης τους ή της εξασφάλισης καταλύματος σε αυτούς για απόκρυψη.

Για τη νομιμότητα της καταχώρισης τόσο σε περίπτωση καταδίκης όσο και σε περίπτωση ύπαρξης αποχρωσών ενδείξεων για την τέλεση «σοβαρής αξιόποινης πράξης» η απόφαση του αρμοδίου οργάνου θα πρέπει επιπλέον να λαμβάνει υπόψη και να συνεκτιμά όλες τις συνθήκες τέλεσης ενός αδικήματος και να εκφέρει ειδικώς αιτιολογημένη κρίση για την «απειλή» που συνιστά η παρουσία ενός αλλοδαπού επί του

εθνικού εδάφους. Η ερμηνεία αυτή συμβαδίζει και με τη νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων. Πράγματι, προκειμένου τα διοικητικά δικαστήρια να θεωρήσουν νόμιμη την αιτιολογία της Διοίκησης για την απέλαση αλλοδαπού τόσο για λόγους καταδίκης για κάποια από τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 44 παρ. 1 στοιχ. α' του ν. 2910/2001 (αντίστοιχη διάταξη με αυτή του άρθρου 76 παρ. 1 στοιχ. α' του ν. 3386/2005) όσο και για λόγους «απειλής της δημοσίας τάξης ή ασφάλειας της χώρας», απαιτούν από την τελευταία, κατά την άσκηση της διακριτικής της ευχέρειας σύμφωνα με τις αρχές της χρηστής διοίκησης και της αναλογικότητας, να λαμβάνει υπόψη και να συνεκτιμά όλες τις συνθήκες τέλεσης ενός αδικήματος και να εκφέρει ειδικώς αιτιολογημένη κρίση για την εν λόγω «απειλή» (Βλ. ενδεικτικά ΣτΕ 374/2011 - καταδίκη για αδίκημα που προβλέπεται στο άρθρο 44 παρ. 1 στοιχ. α' του ν. 2910/2001-, ΣτΕ 427/2009, ΣτΕ 1127/2009, ΣτΕ 2414/2008 - αλλοδαποί επικίνδυνοι για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια της χώρας). Επιπλέον, έχει γίνει δεκτό ότι για την αναλογικότητα του μέτρου της απέλασης θα πρέπει να εκτιμάται το χρονικό διάστημα που παρήλθε από την αξιόποινη συμπεριφορά και την καταδίκη και το κατά πόσο ο αλλοδαπός υπέπεσε έκτοτε σε νέα αδικήματα (για όλες τις παραπάνω σκέψεις πρβλ. Γνμ 3/2012 της ΑΠΔΠΧ, ό.π. , σκ. 7 και 8).

4. Το άρθρο 29 του Κανονισμού 1987/2006, σε αντιστοιχία με το άρθρο 112 ΣΕΣΣ, με την διαφορά ότι η τελευταία δεν προέβλεπε την αυτόματη διαγραφή σε περίπτωση μη έκδοσης, εντός της τριετίας, της απόφασης περί ανάγκης διατηρήσεως της εγγραφής, ορίζει ότι: *«1. Οι καταχωρίσεις που εισάγονται στο SIS II σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό διατηρούνται μόνο για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την επίτευξη του σκοπού για τον οποίο εισήχθησαν. 2. Το κράτος μέλος που έχει εισαγάγει μία καταχώριση επανεξετάζει, εντός τριετίας από την εισαγωγή της στο SIS II, την ανάγκη διατήρησής της. 3. Κάθε κράτος μέλος ορίζει μικρότερες περιόδους για τις αναθεωρήσεις όπου αυτό ενδείκνυται βάσει του εθνικού του δικαίου. 4. Το καταχωρίζον κράτος μέλος μπορεί, εντός του ορισθέντος διαστήματος επανεξέτασης, να αποφασίζει, κατόπιν συνολικής και κατ' ιδίαν αξιολόγησης η οποία καταγράφεται, τη διατήρηση της καταχώρισης εφόσον αυτό κρίνεται αναγκαίο για τους σκοπούς για τους οποίους εισήχθη. Στην περίπτωση αυτή, η παράγραφος 2 διέπει επίσης τη διατήρηση της καταχώρισης. Τυχόν παράταση της*

διατήρησης της καταχώρισης κοινοποιείται στο CS-SIS. 5. Οι καταχωρίσεις διαγράφονται αυτομάτως μετά την παρέλευση της περιόδου επανεξέτασης της παραγράφου 2, εκτός εάν το κράτος μέλος που εισήγαγε την καταχώριση κοινοποίησε στο CS-SIS την παράταση διατήρησής της σύμφωνα με την παράγραφο 4. Το CS-SIS ενημερώνει αυτομάτως τα κράτη μέλη για την προγραμματισμένη διαγραφή δεδομένων από το σύστημα τέσσερις μήνες πριν από την εκτέλεσή της». Από την ανωτέρω διάταξη προκύπτει ότι η καταχώριση στο Σύστημα Πληροφοριών Σένγκεν ισχύει για μία τριετία. Για τη διατήρηση της καταχώρισης για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα αναγκαία κρίνεται η έγκαιρη εντός της τριετίας ύπαρξη ειδικά αιτιολογημένης απόφασης του αποφασίζοντος την καταχώριση οργάνου, που να δικαιολογεί την ανάγκη διατήρησής της για το χρονικό διάστημα πέρα της τριετίας (βλ. υπό την ισχύ της διατάξεως του άρθρου 112, Απόφαση 175/2012 της ΑΠΔΠΧ, διαθέσιμη στο διαδικτυακό της τόπο www.dpa.gr).

5. Στην υπό εξέταση περίπτωση η καταχώριση της προσφεύγουσας στον ΕΚΑΝΑ και στο ΣΠΣ είναι νόμιμη, καθώς ενεγράφη για λόγους δημόσιας τάξης και ασφάλειας διότι έκανε χρήση πλαστών εγγράφων ενώπιον Ελληνικών Αρχών, και απέσπασε ελληνικά δημόσια έγγραφα.

Περαιτέρω, με τις από ...-...-..., ...-...-... και ...-...-... αποφάσεις της Διεύθυνσης Αλλοδαπών εκφέρεται αιτιολογημένη κρίση για την ανάγκη διατήρησης της καταχώρισης για χρονικό διάστημα πέρα της τριετίας κατά το άρθρο 29 του Κανονισμού 1987/2006, καθώς η υποβολή κατ' επανάληψη πλαστών εγγράφων στις αρμόδιες ελληνικές αρχές και η απόσπαση ελληνικών δημοσίων εγγράφων καταδεικνύουν ότι η προσφεύγουσα αποτελεί σοβαρή απειλή για τη δημόσια τάξη και ασφάλεια της χώρας, ενόψει μάλιστα του ότι η παράγραφος 3 του άρθρου 24 του Κανονισμού 1987/2006 αποδίδει ιδιαίτερη βαρύτητα στη μη τήρηση του εθνικού δικαίου περί εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών. Εξάλλου, η ίδια η προσφεύγουσα δεν προβάλλει λόγους ικανούς να θίξουν το αιτιολογικό έρεισμα των εν λόγω αποφάσεων.

Κατ' ακολουθία η προσφυγή της Α τυγχάνει αβάσιμη και πρέπει να απορριφθεί.

Για τους λόγους αυτούς

Η Αρχή απορρίπτει την προσφυγή της Α.

.

Ο Πρόεδρος

Η Γραμματέας

Πέτρος Χριστόφορος

Γεωργία Παλαιολόγου